

השבת

של רבי נחמן מברסלב

אמונת הרצון, הוא ליתן צדקה הרבה פעמים, בחינת "נתון נתון" אפילו מאה פעמים, כי התגברות הבעל דבר בענין הטלת הספקות וחלישות אלו הם כמעט בלי שיעור, וצריכין לחזק את עצמו כנגדו בכל פעם, ועיקר ההתחזקות על ידי צדקה (לקוטי הלכות - הלכות ברכות השחר ה' - אותיות ל לד מתוך ספר אוצר היראה - יראה ועבודה - אות ח)

עצות ותפילות (ארץ ישראל) על-ידי

קדשת ארץ-ישראל זוכין לאמונה, ועל-ידי-זה זוכין לאריכות אפיים, דהיינו לשבר הכעס והעצבות והעצלות והכבודות, רק יודרו עצמו מאד בעבודת השם, ולא יוכל לבלבלו שום מונע ומעכב, כי מאריך אפו לסבל הכל (לקוטי עצות - ארץ ישראל, יד).

וצריך לבקש מהשם יתברך שיהיה לו, כסופים וגעגועים לארץ-ישראל, עד שיזכה לבוא לשם, וגם שיהיה געגועים לכל הצדיקים לארץ-ישראל, והיא סגלה לבטל הכעס והעצבות וכני"ל (לקוטי עצות - ארץ ישראל, טו).

... ה' א-ל רחום וחונן ארך אפים ורב-חסד ואמת.

זכני ברחמיך הרבים שיהיה לי ולכל ישראל כסופין וגעגועים והשתוקקות וחשק אמת לבא לארץ ישראל, עד שאזכה ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, להוציא מכח אל הפעל חשקי ורצוני, לילך ולנסע ולבוא לשלום לארץ ישראל חיש קל מהרה. כי אתה יודע גדל ההכרח שלי, כמה אני צריך ומוכרח להיות בארץ ישראל, בארץ הקדושה, לגדל עצם רחוקי ממך, ולעצם לביות גשמיותי ועקמימותי שבלבי ובלבול דעתי, אשר על כל זה אני צריך להיות בארץ ישראל אשר שם עיקר יסוד מקור האמונה הקדושה, שם שרש כלליות קדשת ישראל.

היא הארץ אשר ה' בחר בה בשביל עמו ישראל הנבחר, היא הארץ אשר ה' דורש אותה תמיד, ארץ החיים האמתיים והנחמיים, ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו, ארץ אשר בה עיר אלקינו הר קדשו, יפה נוף משובש כל הארץ.

אנא ה', רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, טוב מלא טובות, צדיק מלא צדקות, מושיע מלא ישועות. הטיבה ברצונך עמי ותן לי ברחמים וחסד ובמתנת חיים, שאזכה מהרה לבא לארץ ישראל, לארץ הקדושה, הארץ אשר ירשו אבותינו, הארץ אשר כל הצדיקים האמתיים נכספה וגם כלתה נפשם להיות שם. ורָבַם באו לשם ותקנו שם מה שתקנו ופעלו שם מה שפעלו וזכו שם למה שזכו, הכל על-ידי קדשת ארץ ישראל, שהיא נקדה הקדושה של כל העולם, אשר טרח ויגע אברהם אבינו עליו השלום, ימים ושנים הרבה מאד, והביט וראה והבין וחקר וחקק וחצב ומדד ושקל ומנה, עד שגילה לו השם יתברך את הארץ הקדושה הזאת שהיא יסוד נקדת הקדשה יסוד האמונה, והבטיחו להנחיל אותה לזרעו אחריו לדורותם.

על כן רחם עלי למען שמך, וזכני בזכותו וזכוו בזכות כל הצדיקים שזכו לבא לשם, שאזכה גם אנכי הנבזה והפחות בתכלית שאין פחיתות אחריו, לדלג ולקפץ מהרה על כל המניעות והעיוכים והסכסוכים המונעים מלנסע לארץ ישראל, לשבר הכל מהרה ולבא בזריזות גדול לארץ ישראל הקדושה. נא אבי אב הרחמן, המרחם רחם עלי, רחם על עני ואביון כמני הפורש כפיו נגדך, מבקש ושואל צדקה ומתנת חיים לבד. וגם זה איני זוכה לומר באמת, מעצם בילבול ועכירת דעתי, כאשר נגלה לפניך אדון מלא רחמים. ואף-על-פי-כן, אני מצפה לישועתך וטובתך וחסדיך הרבים וצדקותיך הנוראות והנפלאות. חוס רחם עלי והביאני לשלום מהרה לארץ ישראל, וחזק ואמץ דעתי ולבבי, שאזכה לעבר על כל המניעות

אך מחמת שאף על פי כן כבר היו צדיקים הרבה בעולם, שגילו אמונת הרצון לעין כל, על ידי האותות והמופתים וכו', אשר עשה משה ושאר הנביאים והזקנים והצדיקים הבאים אחריו, עד אשר אי אפשר לכפר חס ושלוה בהרצון לגמרי. אך עיקר כח הבעל דבר לחס' עדיין עם חלושי כח שבישראל הוא רק על ידי שמתיל ספק ברצון, ומזה נמשכים כל ההתרחקות והנפילות של אותם שהתחילו קצת לגשת אל הקודש ואחר כך נפלו מזה, הכל מחמת ספקות הנ"ל, שהבעל דבר מטיל ספק בלבו כאילו אין לו עוד תקוה לשוב אליו יתברך, וכאילו אינו פועל עוד כלום ברצון הטוב, חס ושלוה, עד אשר על ידי זה מתרשל גם כן ברצון הטוב, וקשה וכבד עליו להמתין ולצפות כל כך לישועת השם. כי מי שרוצה להמשיך על עצמו אמונת הרצון, ולמלא'ת כל חסרונותיו רק על ידי זה, הוא צריך להמתין ולהמתין, בבחינת (איכה ג): "טוב ויחיל דודים לתשועת ה'". וכל זה אם הוא חזק באמונת הרצון בוודאי גמור, אבל על ידי הספקות הנ"ל, אזי מטה ידו לנלאה מלהמתין כל כך, עד שיוכל לבוא על ידי זה לנפילה גדולה כני"ל.

ומזה היה כל טעות הערב רב, עד שעשו את העגל, כי ראו כי בשש משה, והם לא רצו להמתין, וכל זה מחמת הספק ברצון. וזה שאמרו: "כי זה משה האיש לא ידענו מיה היה לו" - לא ידענו דייקא, בחינת ספקות. והתיקון לכל זה, לחזק

נקודת טובות. ועל כן, אמר משה (שמות לב): למה ה' יחרה אפך בעמך וכו', כי הוא מצא הטוב שבהם, ואזי נדחה הרע לגמרי כני"ל, ועל כן אמר: "למה ה' יחרה אפך בעמך", כי הרע אינו נחשב כלל כנגד מעט הטוב שיש בהם עדיין. וה' יתברך נתרצה לו "וינחם על הרעה וכו'". (לקוטי הלכות - הלכות השכמות הבורק א' - ג')

לא ידענו מה היה לו ... (שמות לב, כג)
כל מה שחזקים יותר באמונת הרצון, היינו להאמין ולידע שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, בוודאי מתחזק יותר רצון האדם לעשות רצונו יתברך ולבטל רצונו מפני רצונו יתברך, ולהיות לו על כל פנים כסופין ורצונות חזקים לעבודתו יתברך, אשר זה עיקר היהדות כידוע. אך על ידי התגברות הבעל דבר נחשך ונפגם אצלו אמונת הרצון, ועל ידי זה נחלש גם הרצון שלו דקדשה, ונופל לרצונות אחרים, לתאוות וכיוצא.

וירא העם כי בשש משה ... (שמות לב, א)
עיקר חטא העגל היה על ידי שפגמו [בני ישראל] בכבוד משה ותלמידיו, על ידי שלא האמינו שגם אחר הסתלקות משה - שהוא בחינת הצדיק האמת - גם אחר כך, דבריו חיים וקיימים לעד, וצריכין לקיים דברי תורתו לנצח תמיד, כי דבריו הם דברי אלקים חיים אשר הם קיימים לעולם, כמו שכתוב (ישעיהו מ): ודבר אלקינו יקום לעולם.

כי עיקר פגם העגל היה, שהיו סבורים שכבר מת משה, כמו שפירש רש"י על פסוק (שמות לב): וירא העם כי בשש משה וכו'. ואז אמרו לאהרן: קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו, היינו שעשו עצמם כאילו אינם חולקים על משה בעצמו, רק הם אומרים שענין משה אינם יודעים מה הוא, בחינת: כי זה משה האיש לא ידענו וכו', רק עתה שכבר מת לדעתם, צריכין לבקש אחר במקומו. ונבוכו בדעותיהם המגששות על ידי זה בעצת ראשי הערב רב שקבלו אותם עליהם לרב ולראש, מחמת שהיו יכולים לעשות מופתים על ידי שמות הטמאה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (מדרש תנחומא - כי תשא, יט), שהיו שם יונס ויומברוס, שהם השליכו השם לתנור האש וכו', עד שאמרו: קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו.

ועיקר חטאם וטעותם הזה היה על ידי שלא האמינו במה שלפניהם אמת ברור וזך ומתקן, שהוא תורת משה אמת שקבלו בסמוך, ועדיין תלמידיו הקדושים קיימים, שהם: אהרן וחור ויהושע וכו'. ואפילו לפי טעותם שמת משה, היה להם לילך לתלמידיו הקדושים ולשאל מהם הדרך אשר ילכו בה, אבל ראשי הערב רב הטעו אותם, עד שמאסו בתורת משה, שכתוב בה בפרוש: לא יהיה לך אלהים אחרים וכו', ובחרו לילך בעצת ראשי הערב רב, ועשו את העגל ולא רצו לצייט את תלמידי משה שמחו בהם על זה והרגו את חור, עד שנתירא אהרן מהם והכרח לעשות חפצם שלא יהרגוהו חס ושלוה, ולא יהיה להם תקנה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (סנהדרין ז). (לקוטי הלכות - הלכות בשר וחלב ה' - כ"ב)

למה ה' יחרה אפך בעמך ... (שמות לב, יא)
וזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל (שמות רבה פמ"ט, ב; שיר השירים רבה פ"א) שחורה אני במעשה העגל, ונאווה אני במעשה המשכן, היינו אף על פי שיש לי חטאים הרבה ונתרחקתי מאד ממנו יתברך, וזה בחינת מעשה העגל שכולל כל החטאים שבעולם, כי כל המודה בעבודה זרה כאילו כופר בכל התורה כלה (רש"י במדבר טו, כג; דברים יא, כח. ובספרי שם). אף על פי כן ונאווה אני במעשה המשכן, היינו בחינת מעט טוב שאני מוצא בעצמי עדיין, כי תכף אחר מעשה העגל נצטוו על מלאכת המשכן, על ידי שנתרצה ה' יתברך לישראל על ידי משה רבינו שמסר נפשו עליהם והתפלל בעדם, כי משה היה יכול זאת למצא נקדה טובה אפילו בהפחות שבפחותים, כמבאר בדברי רבנו ז"ל כמה פעמים (בלקוטי תניניא - סימן פב ועוד), ועל ידי זה היה יכול להתפלל עליהם תמיד, אפילו כשפגמו בכל התורה כלה במעשה העגל, כי אף על פי כן מצא בהם

והעיכובים והבלבולים ועל כל מניעות המח. ותשפיע לי ממון בשפע על הוצאות וכל הצטרכות הדרך. ואזכה לנסע בשלום ולבא בשלום לארץ ישראל, שלום בגופי ובתורת ובמומוני, שלום בלי פגע. ותצילני מכל מיני הרהורים רעים ומכל מיני פגמים. ולא יגיע לי הזק חס ושלו, על-ידי הדרך הרחוק הזה בשום דבר שבעולם, בגוף ונפש וממון, לא בגשמיות ולא ברוחניות, ואצא בשלום ואבוא בשלום. ואזכה לפעל שם בארץ ישראל כל צרכי. לזכות להתקרב אליך באמת על-ידי קדשת ארץ ישראל, ולילך ולעלות מדרגא לדרגא בקדשה ובטהרה גדולה כרצונך הטוב:

● ותזכני על-ידי קדשת ארץ ישראל לשבר מידת הכעס בתכלית. ואזכה לאריכת אפים בכל הבחינות, שאזכה לכבש כעסי תמיד, ולא אכעוס ולא אקפיד שום כעס והקפדה כלל על שום דבר שבעולם. ואזכה לעבוד אותך באמת ובאמונה שלמה ובתמימות גדול. ולעס'ק בתורה ותפילה בכוונה גדולה ועצומה, ולהכניס כל כחי וכל מחשבות לבי ודעתי בתוך כל דיבור ודיבור של התפילה הקדושה והנוראה מאד מאד. ואדע ואאמין באמונה שלמה כי מלא כל הארץ כבודך, ואתה עומד עלינו בשעת התפילה, ואתה שומע ומביט ומאזין ומקשיב כל דיבור ודיבור של התפילה. ואדע לפני מי אני עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ועל-ידי-זה ימשך עלי יראה ואימה גדולה מפניך. ואזכה לכוון היטב היטב בכל דיבור ודיבור של התפילה, ולא אסיח דעתי כלל משום דיבור של התפילה, ולא אתחיל להטות דעתי כלל מכוונת פירוש המילות של התפילה. ולא אחשב חס ושלו שום מחשבה חיצונית וזרה כלל בשעת התפילה, רק אזכה לקשר מחשבתי בדבורי התפילה בקשר אמיץ וחזק אשר לא ינתק ולא יהרס לעולם.

● רבונו של עולם, אמן ידיים רפות וברכיים כושלות תאמץ, "אל תטשני ואל תעזבני אלקי ישעיי". זכני לבא לארץ ישראל חיש קל מהרה, ולזכות שם לכל מה שיכולו לזכות בארץ ישראל, מקום אשר משה ואהרן מסרו נפשם לבא למה. ואזכה לאריכת אפים בכל הבחינות, לאמונה שלמה באמת, ולבטל הכעס והקפדות בתכלית. ואזכה להיות טוב לכל, שלא יהיה בלבי שום צד קנאה ושנאה והקפדה וכעס על שום אדם שבעולם, אפילו על השונאים והרודפים אותי, רק אזכה להיות טוב לכל באמת כרצונך הטוב. ואזכה להזדרז בעבודתך מאד בשמחה וחיות והתלהבות גדול דקדשה, ותחזקני ותאמצני תמיד עד שאזכה לעבר בשלום ולדלג ולקפץ על כל המניעות והעיכובים מן הקדשה. ואזכה מהרה להתקרב אליך באמת כרצונך הטוב. ואהיה חזק ואמיץ ותקיף בעבודתך תמיד, ואזכה להיות גיבור לכבש את יצרי ורוחי לסור מרע ולעשות הטוב בעיניך תמיד. אדיר איום ונורא, חזק ואמיץ, חזקונו ואמצנו באמונתך ובעבודתך הקדושה, ותשפיע עלינו עז ותעצומות וגבורה דקדשה בלב, באפן שלא יוכל לבלבל דעתנו שום דבר שבעולם. ונזכה לקיים כמו שהזרתנו בתורתך הקדושה כמו שכתוב: חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם, כי ה' אליקד הוא ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך. ונאמר, קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'. וקיים לנו מקרא שכתוב: וקוה ה' יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה' (לקוטי תפילות א') – תפילה פד.

מכתב

(ספר אפי הנחל - חלק ב - מכתב לה) לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות ועצות איך להגדיל ולפרסם בעולם שם הצדיק הגדול האמתי בחינת משה רבנו, המשבר ומכנייע ומכלה ומבטל האמונות הכזביות

המחשכים עיני העולם ומעלימים ומסתירים את הצדיק האמתי ומפרידים הרגלים מן הראש, היינו שעושים פירוד בין כלל ישראל שהם בחינת רגלים, ובין הצדיק שהוא ראש בני ישראל, שעל-ידי זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי זה נתגברו החכמות חיצוניות ונתברו ספרי מינות וכפירות שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים. ה' יאריך ימיו בטוב אמתי ובנעימות אמתי ונצחי. בעצם שפלותנו בדור היתום הזה, שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, וכלנו כצאן תעינו בין דברים ואריות וחיות רעות רבים מאד, ונשלכנו למקומות הרחוקים מאד, ואנחנו הולכים ומתרחקים מהקדשה, נעים ונדים ומטלטלים ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, אבל נגד כל זה חמל עלינו ה' יתברך ועשה עמנו נפלאות ונסים גדולים ונוראים מאד לבל נמוט לעולם, ושלח לנו המנהיג האמת הנחל נובע מקור חכמה שלא היה עוד כמוהו מעולם, להצילנו ולאמצנו על-ידי התגלות התורות הנוראות שהמשיך לנו ממקום גבוה ועליון ונורא מאד וכו', שהם מעייני הישועה האמתיים החדשים לגמרי אשר כמוהם עדיין לא היה בעולם. המעתיך בעדך ומתפלל תמיד שתזכה ליהנות מאור האמת הגנוז, לחיות חיות אמתי ונצחי, שתזכה לשמע היטב דברי אמת ותמים העמקים מאד הנובעים ממעיין נשגב ונורא מאד מאד.

ישראל דב אודער

שיחות (מר' ישראל אודער, זצ"ל - המשך)

... מי שיישים עיניו ולבו לדיבור אחד של רבי נחמן - יתבטל לגמרי. כל דיבור שלו, דיבור אחד שלו מהמעשיות שלו, מן התורה שלו, אי אפשר לדבר מזה. עוד לא היה חכם כזה בעולם, עוד לא היה תורות כאלה, יספורי מעשיות' כאלו. מי שיישים לב, יש עוד בעולם יספורי מעשיות' כאלה? 'לקוטי תפלות' כזה? וכן כל הדבורים שלו, מה זה? מי שילמד איזה עניין של רבי נחמן - יתבטל לגמרי! הוא גילה החכמים יספורי מעשיות' וה'לקוטי מוהר"ן, ראו כל החכמים להתבטל לגמרי נגד כל דיבור של רבי נחמן. הם לא יודעים ולא רוצים לדעת מה זה היספורי מעשיות', מה זה ה'לקוטי מוהר"ן, אוי מה שזה, מי יכול לזכות לאורות כאלה? ורבנו הקדוש נותן לנו מתנות, הוא נותן לנו אורות כאלו, יש כבר רבנו הקדוש ויש כבר 'לקוטי מוהר"ן' בעולם, ויש כבר 'לקוטי הלכות' ו'לקוטי תפלות', וכל העולם רחוקים מזה, הם מצחקים מזה. כל העולם צריכים להתבטל אליו לגמרי ולחזר לתורה ולשמר ולהאמין בתורה. יש כבר בעולם 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי הלכות', 'לקוטי תפלות'. הוא יעשה את כלם צדיקים קדושים. כל הכופרים, כל הרשעים - יהיו צדיקים!

רק היספורי מעשיות', רק ה'לקוטי מוהר"ן', תורות כאלה... כלם יתבטלו לגמרי כנגד כל דיבור שלו! הספרים שלו, התלמידים שלו, הקדשה שלו, החכמה שלו, זה הכל חדש לגמרי! אפילו כל הכופרים וכל הגויים יתקרבו להשם יתברך על-ידי כל דיבור שלו. יתקרבו כל העולם. הוא יתקן את כל העולם, את כל הרשעים, את כל הרשעים הוא מקרב.

אור כזה עוד לא היה בעולם! השם יתברך נורא מאד, והוא ראה וידע את כל הרשעים, את כל הקלקולים, והוא עומד ומהפך הכל להפך. רבי נחמן מברסלב הוא מאיר בכל העולם לכל ישראל. יש לו בכח להפך כל העולם מהפך אל הפך. הוא יהפך הכל, הוא יחזיר כל עם ישראל לתורה, לאמונה, לאמת. כלם יתהפכו לאמונה בהשם ובתורה. זה עכשיו מתגלה רבנו רבי נחמן וזה עניין של משיח, עניין של הגאולה. זה חדשות, חדשות...

יש עוד לדבר ולספר, יש עוד, זה רק מה שאפשר לדבר בפה, אבל יש עוד ועוד ועוד, אי אפשר לדבר מעניין פלאות כאלה, אבל אני מקוה שזוכה לאט לאט להודיע בעולם איזה טיפה מן היס מגדלתו וחכמתו וצדיקותו. בקרוב נדע מה שיש בעולם. כלם לא ידעו כלל מה זה רבנו, מה זה התורה.

'לקוטי מוהר"ן' - דף אחד מ'לקוטי מוהר"ן' כנגד כל התורה, דף אחד מ'לקוטי מוהר"ן'! כל דף, כל דיבור שלו, כל העולם עם כל החכמות שלהם לא שווים כנגד כל דיבור שלו, כנגד דיבור אחד שרבנו הקדוש גילה, לא שווים כלום!

מהאור של רבנו אנחנו לא יודעים כלום, רק אמונה, אנחנו לא יודעים כלום. אם לא היה בעולם רק דף אחד מה'יספורי מעשיות', דף אחד מה'לקוטי מוהר"ן', דף אחד מ'לקוטי הלכות', אז היה העולם בטל...

דבורים, דבורים כאלה... 'יספורי מעשיות', 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות' ועוד ועוד ועוד. העולם לא יודעים כלל מה שזה, מה שזה העניין של רבנו הקדוש זה עניין שאי אפשר...

אנחנו צריכים לרחם על עצמנו ולעס'ק תמיד ב'לקוטי מוהר"ן', ב'לקוטי תפלות' ו'לקוטי הלכות'. תראה מה שזה, אם תלמד את זה תראה מה שזה, תראה טיפה מן היס. ישנו בעולם, אי אפשר להבין איך אפשר שיהיה נמצא בעולם הזה אור כזה. מי שזוכה להכניס בלבו איזה ניצוץ, איזה טיפה מן היס ממה שהוא גילה, זה דבר חדש שלא היה בעולם, עוד לא היה בעולם פלאות כאלה כמו רבנו הקדוש. אם רבנו הקדוש היה מתגלה בעולם - היה העולם כלם צדיקים קדושים אמתיים!

זה עניין שאפילו אם ידברו כל הזמן רק מרבנו הקדוש - אפילו דבור אחד לא ידעו, לא יודעים. אפילו דבור אחד לא יודעים, זה פלא כזה שלא היה מעולם. וכשיבוא משיח הוא יגלה את רבנו הקדוש, מי זה, מי הוא רבנו רבי נחמן... (ההמשך יבוא)

סיפור

(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מה) ... בעיר אחת, היה שוחט ובודק ושמו ר' הלל. והיה מקרב לאדמו"ר זצ"ל; ואחר כך נתרחק ולא נסע אליו כמה שנים; ואחר כך, חזר ובא אליו ויירא להתראות לפניו, וביקש את איש ממקורביו שילך עמו לאדמו"ר זצ"ל, והלך עמו. ואדמו"ר זצ"ל היה אז בבית המדרש שלו, וכשבאו אל הפתח ויפתחו אותה, נפל עליהם פחד ואימה גדולה ונשאר האיש הנ"ל עומד אחורי הדלת ור' הלל הנ"ל נכנס להבית מדרש. ונשאר עומד אצל הדלת.

ורבנו ז"ל כשראה אדם עומד אצל הדלת, התקרב עצמו אליו ונתן לו שלום, ואמר בזה הלשון: זה אתה הלל! אם היית מתמהמה עוד מעט, היית בא אלי עם הגרביים שלך! (היינו לאחר מותו).

והתחיל ר' הלל לבכות לפניו מאד, כי נפל עליו פחד גדול בשמעו הדבורים האלו מפי אדמו"ר זצ"ל. ואחר כך הוכיח אותו רבנו ז"ל על שנתרחק ממנו זמן רב כזה, ולא נסע אליו: עתה אני אומר לך שתעקף דירתך לעיר אחרת, ואם לא תציית לי בטח תתחרט. ואחר כך נסע ר' הלל ממנו ולא רצה לבא עוד לביתו, רק נסע לאיזה עיר הסמוכה לשם ושלח מכתב לזוגתו כי הוא ימכר את חזקת השחיטה שלו והיא תמכר את הבית כי הוא מכרח לעקף דירתו משם. וכן הוה, כי מכר את חזקת השחיטות והיא מכרה את הבית. רק אחר כך נעשה מחלוקת משכן אחד שטען כי הוא בר-מצרא לביתו לעשות גמזר ממכירת הבית, ולא ישהה שם כלל רק כשיגמזר הדבר יסע משם. ונתרצה לדבר הזה, כי סבור היה שלא יזיק לו דבר קטן כזה, יען כי לא ישהה שם כלל. ונסע לשם ותכף מת שם בעיר הנ"ל, ונתקיימו דברי אדמו"ר ז"ל.